

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: »International Woman Suffrage Alliance.»

Prisen er 1 Kr. for de resterende Numre i 1907.

Bestilles gennem alle Postkontorer.

Vi vil sikkert være glade ved at se Billedet af den Kvinde, der — sammen med andre norske Kvinder — ved sit Arbejde har vundet Hæderspladsen for sit Land som et Nr. 2 mellem de Lande, der i Europa gav sine Kvinder politisk Stemmeret. Ligesom Finlands Kvinder ikke nøjedes med at vælge Mændene ind i Landtdagen men selv kom til at tage Plads ved deres Side, saaledes vil vi snart se Norges Kvinder sammen med Mændene i Storthinget, og vi vil mere end nogensinde komme til at sande, at baade Udviklingen og Modenheden havde de iforvejen.

Advokat Qvam — den senere Storthingsmand og Statsminister — rejste alt i Tredserne Kravet om kirkelig Stemmeret for Kvinderne, ja, betonedes endog samtidigt dermed, at Retfærdigheden fordrede, at Kvinderne ogsaa burde have baade kommunal og politisk Stemmeret.

Frøken Gina Krog virkede ligeledes med stor Kraft for Kvindernes Sag. Hun holdt Foredrag, og hun udgav Tidsskriftet »Nylønde«, der bestandigt dygtigt og varmt kæmpede for Forbedringen af deres Stilling. Hun stiftede i 1885: Christiania Kvindestemmeretsforening, for hvilken hun blev Formand.

Den 18. Juni 1886 indgaves for første Gang et Forslag til Storthinget om Stemmeret for Kvinder og et om *almindelig* Stemmeret for Mænd og Kvinder, samt et tredje om Udvikelsen af Stemmeret for Mænd, hvori Kvinder indbefattedes.

I 1890 indsendte Kvindestemmeretsforeningen en Petition til Storthinget, underskrevet af 4533 Kvinder om, at det omtalte Grundlovsforslag maatte blive vedtaget; men Forslaget blev forkastet efter en ivrig og betydningsfuld Debat.

I Christiania afholdt man derpaa 15. Nov. 1888 for første Gang et stort offentligt Møde med Adgang for alle. Senere er flere saadanne Møder blevne afholdte for at diskutere dette brændende Spørgsmaal, saaledes i 1891, paa hvilket der vedtoges den Resolution, at Forsamlingen skulde henvende sig til Landets Vælgere om at stemme paa Repræsentanter, der vilde støtte Kvinders Stemmeret.

Julie Laurberg fot.

Fru Statsminister Qvam.

Formand for Landskvindestemmeretsforeningen i Norge.

Landskvindestemmeretsforeningen, som vi kender saa godt fra Kongressens Dage, dannes nu i 1898 paa Initiativ af Fru Qvam, der ogsaa blev Formand for den. En af dens Paragrafer var: »Stemmeret for Kvinder har samme Betydning som Stemmeret for Mænd.« — En følgende lød saaledes: »Ret for udenbyes som for indenbyes Medlemmer.«

Fra dette Øjeblik skete der et endnu iherligere Arbejde. En Massepetition udgik fra Kvinderne i 1899 med 12,000 Underskrifter, som krævede kommunal Stemmeret for Kvinder paa samme Betingelser som for Mænd — altsaa: for dem, der betaler Skat!

Storthinget sendte denne til Regeringen, som man haabede var et lykkeligt Tidernes Tegn.

Men herpaa kom Tilbageslaget! Ti Storthingsmænd indgav i 1901 et Forslag om *almindelig* Stemmeret for Mænd og paa denne havde de ikke nævnet Kvinderne.

Landskvindestemmeretsforeningen satte sig øjeblikkelig i Gang med at sende Kvindestemmeretskravet til Storthinget samt med at protestere mod al Stemmeret, der ikke tog Kvinderne med. Resultatet heraf blev § 2 i Loven af 9. Maj 1901, som giver kommunal Stemmeret til Kvinder, som betaler Skat, hvad enten den betales af den ugifte Kvinde alene eller af den gifte Kvinde og hendes Mand i Forening, hvor der er Fælleseje eller af selve den gifte Kvinde, som har Særeje.

I Aarets sidste Maaned gik nogle Kvinder for første Gang til de kommunale Valgurner. 98 Kvinder blev indvalgte som Medlemmer af Kommunalbestyrelsen og 160 som Suppleanter.

Der udgik nu et stort Arbejde fra Kvinderne i Norges Land for at skaffe kvindelige Deltagere til Kommunevalgene, og Landskvindestemmeretsforeningen holdt 50 Foredrag i Byerne, hvoraf de 32 blev holdte af Fru Qvam.

Snart naaer man hen til det epokegørende Aar 1905. Der var bleven besluttet en Folkeafstemning men uden at give Kvinderne Lov til at deltage heri, og dette maatte føles af dem som en stor Ydmygelse. Nu satte Landskvindestemmeretsforeningen en frivillig Adresse i Gang i Tilslutning til Uafhængighedserklæringen, hvorved næsten 300,000 Kvinders Navne indgaves.

Saaledes saa Norges Kvindestemmeretshistorie ud, da den fremlagdes ved Kongressen i 1906.

En Kvinde i Norge har sagt om Danmark, at man deroppe troede, at vi sagtens kunde vinde den kommunale Valgret, og at, hvis det skulde gaa godt noget Sted i Verden, maatte det være i Danmark, saa nær efter den store Kongress! — Det ene Land støtter vel det andet, men det ene Land kan ogsaa vælte det andet. Naar et Korthus falder, tager det Naboerne med. Og vi her faldt med et Brag midt i vore lyse Forhaabninger.

Og da Socialistflertallet ved Valgene i Finland stak Hovedet frem, kunde det vel nok ogsaa knage og brage i Landskvindestemmeretsforeningens store Bygning i og for sig,